

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Wojciech Langer**

Protokolant: Marcelina Poręba

Prokurator: Joanna Bocheńska

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2022 roku

sprawy **R. M. (1) (M.)**

syna J. i L. z domu N.

urodzonego (...) w N.

oskarżonego o to, że:

w dniu 4 listopada 2020 roku o godz. 17.00 w N. na ul. (...), jadąc w kierunku ul. (...), naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności zbliżając się do przejścia dla pieszych oznakowanego znakami pionowymi i poziomymi oraz niewłaściwie obserwował drogę przed kierowanym pojazdem, nie ustąpił pierwszeństwa przechodzącej pieszej M. M. (2), która przechodziła po przejściu dla pieszych z lewej strony na prawą patrząc w kierunku jazdy pojazdu i która przyczyniła się do wypadku na skutek nie zachowania szczególnej ostrożności, w wyniku czego M. M. (2) poniosła śmierć następnego dnia tj. 5 listopada 2020 r. w Szpitalu (...) w N.,

tj. o przestępstwo z art. 177 § 2 kk

I. **uznaje** oskarżonego R. M. (1) za winnego tego że w dniu 4 listopada 2020 roku o godz. 17.00 w N. na ul. (...), jadąc w kierunku ul. (...), naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności zbliżając się do przejścia dla pieszych oznakowanego znakami pionowymi i poziomymi oraz niewłaściwie obserwował drogę przed kierowanym pojazdem, nie ustąpił pierwszeństwa przechodzącej pieszej M. M. (2), która przechodziła po przejściu dla pieszych z lewej strony na prawą patrząc w kierunku jazdy pojazdu, w wyniku czego M. M. (2) poniosła śmierć następnego dnia tj. 5 listopada 2020 r. w Szpitalu (...) w N., tj. o przestępstwo z art. 177 § 2 kk i za to na mocy powołanego przepisu **wymierza** mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 69 § 1 i § 2 kk oraz art. 70 § 1 kk **warunkowo zawiesza** oskarżonemu R. M. (1) wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

III. na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego R. M. (1) w okresie próby do informowania Sądu na piśmie, raz na pół roku o przebiegu okresu próby;

IV. na mocy art. 46 § 2 kk **orzeka** oskarżonemu R. M. (1) nawiązkę poprzez zapłatę na rzecz reprezentującej prawa zmarłej pokrzywdzonej H. M. kwoty 2.000 (dwa tysiące) złotych;

V. na zasadzie art. 626 § 1 kpk i art. 627 kpk **zasądza** od oskarżonego R. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.000 (tysiąc) złotych tytułem zwrotu częściowych kosztów sądowych, zaś na zasadzie art. 624 § 1 kpk **zwalnia** go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 896/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. M. (1)	W dniu 4 listopada 2020 roku o godz. 17.00 w N. na ul. (...), jadąc w kierunku ul. (...), naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób,	

		<p>że kierując samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności zbliżając się do przejścia dla pieszych oznakowanego znakami pionowymi i poziomymi oraz niewłaściwie obserwował drogę przed kierowanym pojazdem, nie ustąpił pierwszeństwa przechodzącej pieszej M. M. (2), która przechodziła po przejściu dla pieszych z lewej strony na prawą patrząc w kierunku jazdy pojazdu, w wyniku czego M. M. (2) poniosła śmierć następnego dnia tj. 5 listopada 2020 r. w Szpitalu (...) w N., tj. o przestępstwo z art. 177 § 2 kk</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>R. M. (1) w dniu 4 listopada 2020 roku o godz. 17.00 w N. na ul. (...), jadąc w kierunku ul. (...), naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności zbliżając się do przejścia dla pieszych oznakowanego znakami pionowymi i poziomymi oraz niewłaściwie obserwował drogę przed kierowanym pojazdem, nie ustąpił pierwszeństwa przechodzącej pieszej M.</p>	<p>Protokół badanie trzeźwości R. M., protokół oględzin pojazdu, protokół oględzin miejsca wypadku, dokumentacja medyczna M. M., protokół oględzin i sekcji zwłok,</p>	<p>3, 4, 6, 12-22, 50, 116-122, karta karna,</p>	

<p>M. (2), która przechodziła po przejściu dla pieszych z lewej strony na prawą patrząc w kierunku jazdy pojazdu, w wyniku czego M. M. (2) poniosła śmierć następnego dnia tj. 5 listopada 2020 r. w Szpitalu (...) w N..</p> <p>R. M. (1) wyraził żal z powodu zdarzenia, przeprosił matkę pokrzywdzonej, brał udział w jej pogrzebie.</p> <p>R. M. (1) nie był dotychczas karany.</p>			
zeznania H. M.	37, 221,		
opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków, opinia biegłego z zakresu toksykologii,	52-90, 137, 146, 168-175,		
wyjaśnienia R. M. (1)	183		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.		W dniu 4 listopada 2020 roku o godz. 17.00 w N. na ul. (...), jadąc w kierunku ul. (...), naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...) nie zachował szczególnej	

		ostrożności zbliżając się do przejścia dla pieszych oznakowanego znakami pionowymi i poziomymi oraz niewłaściwie obserwował drogę przed kierowanym pojazdem, nie ustąpił pierwszeństwa przechodzącej pieszej M. M. (2), która przechodziła po przejściu dla pieszych z lewej strony na prawą patrząc w kierunku jazdy pojazdu, w wyniku czego M. M. (2) poniosła śmierć następnego dnia tj. 5 listopada 2020 r. w Szpitalu (...) w N., tj. o przestępstwo z art. 177 § 2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Przyczynienie się M. M. (2) do wypadku na skutek nie zachowania szczególnej ostrożności.			
OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Protokół badanie trzeźwości R. M., protokół oględzin pojazdu, protokół oględzin miejsca wypadku, dokumentacja medyczna M. M., protokół oględzin i sekcji zwłok,	Ustalając stan faktyczny Sąd wykorzystał szereg dokumentów, których ani forma ani treść nie były kwestionowane w toku postępowania.	

<p>zeznania H. M.</p>	<p>Matka zmarłej pokrzywdzonej, nie była świadkiem zdarzenia, dodała, że jej córka mieszkała na stacji, w pobliżu miejsca wypadku. Sąd oparł się na jej zeznaniach, jako wiarygodnych i zgodnych z pozostałym materiałem dowodowym.</p>	
<p>opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków, opinia biegłego z zakresu toksykologii,</p>	<p>W niniejszej sprawie dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków, który w swojej opinii (głównej i uzupełniającej) podał, iż oskarżony zbliżając się samochodem do przejścia dla pieszych pominął obowiązek zachowania szczególnej ostrożności, który przejawiał się w tym, iż spóźnił się z powzięciem decyzji o zatrzymaniu pojazdu przed dającym się przewidzieć miejscem pojawienia się pieszych i jego nieprawidłowe zachowanie był bezpośrednią przyczyną powstania wypadku drogowego. W ocenie biegłego pokrzywdzona M. M. (2), jako piesza, pominęła obowiązek zachowania szczególnej ostrożności, który przejawiał się w tym, iż wchodząc na drugą połowę jezdni po wyznaczonym przejściu, nie upewniła się, czy kierujący nadjeżdżającym samochodem ustąpił jej pierwszeństwa przejścia</p>	

	<p>na drugą stronę jezdni, przez co przyczyniła się do powstania wypadku. Przed Sądem biegły podtrzymał wszystkie swoje twierdzenia. Sąd uznał opinię biegłego za jasną, pełną i rzetelną, podzielił zawarte w niej wnioski, dokonując ustaleń w zakresie zachowania oskarżonego i pokrzywdzonej, jednak samodzielnie dokonał oceny prawnokarnej tych zachowań. Ocena taka stanowi bowiem wyłączną kompetencję Sądu, o czym w dalszej części.</p> <p>Ponadto zasięgnięto opinii biegłego z zakresu toksykologii, który na podstawie badania krwi pobranej od oskarżonego wykluczył, by w chwili wypadku w jego organizmie znajdowały się substancje psychoaktywne czy alkohol.</p>	
<p>wyjaśnienia R. M. (1)</p>	<p>Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził żal, przeprosił matkę pokrzywdzonej, dodał, że brał udział w pogrzebie zmarłej M. M. (2). Sąd dał wiarę jego twierdzeniom w opisanym wyżej zakresie.</p>	
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i></p>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	R. M. (1)
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W niniejszej sprawie w zasadzie bezspornym było, że oskarżony R. M. (1) naruszając zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, zwłaszcza zaś obowiązek zachowania szczególnej ostrożności przy zbliżaniu się do właściwie oznaczonego przejścia dla pieszych, która winna			

przejawiać się zwłaszcza w należytej obserwacji tego przejścia, nie zauważył odpowiednio wcześniej, prawidłowo przechodzącej przez przejście dla pieszych M. M. (2), mimo, że miał taką możliwość, przez co spowodował jej potrącenie, skutkujące śmiercią.

W toku procesu sporną kwestią okazało się być, ujęte w akcie oskarżenia, przyczynienie się pokrzywdzonej do zaistnienia wypadku, które w ocenie Prokuratora, miało polegać na niezachowaniu przez M. M. (2) szczególnej ostrożności. Należy przy tym podkreślić, że samo wejście pokrzywdzonej na przejście dla pieszych, nie było przez Prokuratora kwestionowane, co znalazło potwierdzenie w materiale dowodowym. Kluczowym więc, w zakresie zaistnienia przyczynienia, było ustalenie, jakie zasady bezpieczeństwa obowiązują pieszego, który prawidłowo wszedł na przejście dla pieszych, i znajdując się na przejściu nie został zauważony przez zbliżającego się do przejścia kierującego pojazdem. Następnie zaś koniecznym byłoby ustalenie czy zasada taka została przez pokrzywdzoną naruszona, a w ostatniej kolejności, czy jej przestrzeganie

uchroniłoby ją przed tragicznym wypadkiem.

Zgodnie z art. 13 prawa o ruchu drogowym, pieszy przechodząc przez jezdnię jest obowiązany zachować szczególną ostrożność i korzystać (z zasady) z przejścia dla pieszych, pieszy znajdujący się na tym przejściu ma pierwszeństwo przed pojazdem. Z przepisu tego wynika więc, że na wyznaczonym przejściu dla pieszych pierwszeństwo przysługuje przechodzącemu pod warunkiem, że już znajduje się on na tym przejściu. Wówczas ma prawo przekroczyć jezdnię w całości, bez konieczności przyspieszania, zwolnienia lub zatrzymania się (tak W. K. w komentarzu do art. 13 prd). W obowiązku zachowania szczególnej ostrożności przy przechodzeniu przez jezdnię, na przejściu dla pieszych, brak jest jednoznacznych wskazówek (zasad bezpieczeństwa) odnoszących się do sytuacji takiej, jaka spotkała pokrzywdzoną. Zasady ruchu drogowego, nie dają jednoznacznej odpowiedzi, jak winien zachować się pieszy w sytuacji, gdy znajduje się na przejściu dla pieszych, na które wszedł prawidłowo, ale nie został zauważony przez kierującego pojazdem

zbliżającym się do tego przejścia. Nie można przy tym, z treści art. 13 prawa o ruchu drogowym, wyinterpretować obowiązku, zapewnienia sobie możliwości bezpiecznego przejścia drugiej połowy przejścia dla pieszych. Pieszy znajdując się na przejściu korzysta z pierwszeństwa. Nie można przy tym wymagać od niego, by będąc w zasadzie na środku przejścia, przewidział, jak zachowa się kierujący samochodem, czy go widzi, a jeśli nie, to czy pieszy powinien się zatrzymać, cofnąć, przyspieszyć, nie sposób bowiem przewidzieć (z perspektywy pieszego) jak zachowa się kierujący samochodem, który łamie przepisy ruchu drogowego. A co za tym idzie, nie ma żadnej pewności, czy jedno z zachowań – zatrzymanie się, cofnięcie, przyspieszenie – uchroniłoby przed uderzeniem. Z tego wynika, że nie można czynić pieszemu zarzutu, że po prawidłowym wejściu na przejście dla pieszych, będąc już w jego połowie, nie zapewnia sobie możliwości bezpiecznego przejścia przez jego drugą połowę.

Biorąc to wszystko pod uwagę Sąd uznał, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu

czynu, przyjmując jednak, że pokrzywdzona nie przyczyniła się do zaistnienia wypadku.

R. M. (1) swoim zachowaniem wypełnił więc znamion czynu zabronionego z art. 177 § 2 kk. Jego zachowanie było przy tym zawinione i społecznie szkodliwe. Oskarżony jest dorosłym mężczyzną, w chwili czynu miał 36 lat, po jego stronie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające lub ograniczające zdolność ponoszenia winy. Swoim zachowaniem godził on w bezpieczeństwo w ruchu lądowym, naruszając zasady bezpieczeństwa w centrum miasta, przez co doprowadził do tragicznego skutku, w postaci śmierci pokrzywdzonej. Jego zachowanie było więc przestępstwem.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. M. (1)	I, II, III, IV	I	<p>Uznając oskarżonego winnym popełnienia przypisanego mu przestępstwa Sąd wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata, połączony ze zobowiązaniem do informowania Sądu raz na pół roku o przebiegu okresu próby, orzeczono także tytułem środka kompensacyjnego nawiązkę w kwocie 2.000 zł na rzecz matki pokrzywdzonej.</p> <p>Sąd uwzględnił przy tym tak okoliczności łagodzące, jak i obciążające. Do tych</p>

pierwszych należy zaliczyć dotychczasową niekaralność oskarżonego, wyrażoną przez niego skruchę, którą Sąd ocenia jako autentyczną. Kluczową okolicznością obciążającą jest zaś tragiczny skutek wypadku, w postaci śmierci młodej pokrzywdzonej, która miała przed sobą całe życie.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że dla osiągnięcia celów kary, tak wychowawczych, jak i zapobiegawczych, wystarczającym będzie wymierzenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata. Czas ten, w którym oskarżony będzie miał obowiązek informowania Sądu o przebiegu okresu próby, pozwoli na weryfikację, czy przestrzega on porządku prawnego. Sąd orzekając nawiązkę na rzecz matki zmarłej pokrzywdzonej, ma świadomość, że jest to tylko nieudolna próba naprawienia krzywdy, związanej ze śmiercią córki. Sąd uznał jednak, że koniecznym jest ujęcie tego środka kompensacyjnego w wyroku.

Orzeczona kara wraz ze środkiem kompensacyjnym przyczyni się do osiągnięcia celów

			zapobiegawczych i wychowawczych wobec oskarżonego, tak by zrozumiał, że przestrzeganie zasad ruchu drogowego - w każdej sytuacji - ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa wszystkich jego użytkowników.
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
V	Sąd zasądził na rzecz Skarbu Państwa od		

	oskarżonego tytułem częściowych kosztów sądowych kwotę 1.000 zł, zwalniając R. M. (1) od ich ponoszenia w pozostałym zakresie, wychodząc z założenia, że ich uiszczenie w całości, byłoby dla niego zbyt uciążliwe.
Podpis	